

8 IN 10 · INTERVJU

PREJEMNIKA ZLATEGA
CELJSKEGA GRBA HEDVIKA
ZIMŠEK IN ROMAN KRAMER

12 · OSREDNJA TEMA

KAKO MLADI VIDITE
PRIHODNOST CELJA?

20 · POTEPANJE

MČ CENTER

MAREC 2024

ŠTEVILKA 39

Celje

Časo.pis

15

17

20

3	NAGOVOR ŽUPANA
Praznujmo skupaj,
z vsem mestom!	12	OSREDNJA TEMA
Kako mladi vidite
prihodnost Celja?	18	STRATEGIJE
Leto strateškega
načrtovanja
4	CELJSKI MOZAIK	14	ANEKDOTA
Privilegij sodelovanja	19	NAJ TI POVEM
Kristjan Veber,
Matic Primc
6	PRAZNIK MESTNE
OBČINE CELJE
Prejemniki najvišjih
občinskih priznanj	15	(NE)ZNANI
Boštjan Hren, gozdar	20	POTEPANJE
Ljudje dajo mestu
življenje
8	INTERVJU
Hedvika Zimšek	16	ČISTILNA AKCIJA
Skupaj za lepše Celje	22	Z DRUGE STRANI
Najbolj pomembni
so ljudje
10	INTERVJU
Roman Kramer	17	ZGOD(B)OVINA
Celjska kalvarija	23	PRIREDITVE
Celje praznuje

Kazalo

Izdajatelj

Mestna občina Celje

Urednica

Snežana Delakorda

Uredniški odbor

mag. Barbara Bošnjak, Robert
Gorjanc, Sara Krajnc, Alen Obrez,
Alja Tihle, Monika Tominšek

Oblikovanje

Medias kreativ, d. o. o.

Naslovna fotografija

Robi Valenti

Lektoriranje

Sonja Benčina

Tisk

T-metal d.o.o.

Naklada

21.300 izvodov

Mnenja in predloge pošljite na:

casopis@celje.si ali
Celje-Časo.pis
Trg celjskih knezov 9
3000 Celje

Lepo vabljeni k soustvarjanju celjskega Časo.pisa!

Vabimo vas, da delite svoje zanimive zgodbe o življenju v Celju z nami! Imate kakšno navdihujočo izkušnjo, smešno anekdoto ali nenavadno pripoved? Pišite nam in svojo zgodbo delite z nami. Vaše prispevke z veseljem pričakujemo!

Praznujmo skupaj, z vsem mestom!

Matija Kovač

župan Mestne občine Celje

Drage Celjanke,
dragi Celjani,

veseli me, da se lahko srečamo tudi na tak način – ob prebiranju našega glasnika Celje Časo.pis, ki v pomladni, praznični številki prinaša veliko navdihujočih vsebin. April je celjski mesec, 11. aprila vsi skupaj praznujemo, se spominjamo podelitve mestnih pravic leta 1451 in se s hvaležnostjo oziramo na vse tiste, ki so zaznamovali zgodovino našega mesta in prispevali k dobrobiti za vse. Hvaležnost je tudi prva v vrsti občutkov, ko vam predstavljamo prejemnike najvišjih priznanj Mestne občine Celje. Tem v Časo. pisu seveda namenjamo posebno mesto in jim tako izkazujemo hvaležnost za njihov doprinos, ki naše mesto vleče naprej v svetlo prihodnost. To so priznanja za osebe in organizacije, ki nas s svojim zanosom, srčnostjo in ustvarjalnostjo navdihujejo in pišejo izjemne zgodbe, zaradi katerih naše tri zvezde sijajo še močnejše in svetleje.

V Celju imamo veliko razlogov za veselje in praznovanje. Tudi letos smo ambiciozno zastavili delo, da bo Celje še naprej mesto, polno življenja in navdiha za vse nas. Pred nami so investicijsko bogati časi, z načrtovanjem prostora, strategijami za šport, kulturo in turizem in stanovanjskim programom postavljamo temelje za sistematično, pregledno in v skupnost usmerjeno delo. S številnimi prenovami zunanjih površin, kot so športna in otroška

igrišča, nove grajske poti in območje Medloga, želimo ustvariti prostore srečevanja in druženja ter spodbujati aktivno preživljanje prostega časa. Pri tem si želimo v proces še naprej vključevati vas, občanke in občane, slišati

vaše mnenje, se pogovarjati o vaših potrebah in skupaj z vami pisati najlepše zgodbe našega mesta.

Zgodbe so rdeča nit tudi nove, 4. številke Celje Časo.pisa. Ustvarjamo ga skupaj s tistimi, ki delajo in živijo v Celju ali so kako drugače povezani z našim mestom. Pripovedujemo zgodbe o krajih in ljudeh, ki jih že vsi dobro poznamo, pa tudi tiste neznane ali morda očem skrite, za katere si želimo, da bi jih (bolje) spoznali. Naj vam bo branje v veselje in navdih, da se podate po poteh katere izmed zapisanih zgodb.

Pomlad je sicer čas cvetenja in prebujanja, ko se tudi mi prebudimo iz zimske sivine. Naj bo ta praznični čas poln vedrine in srečevanj, praznujmo skupaj, z vsem mestom. Pripravili smo pester program ob občinskem prazniku, tudi letos se dobimo na zvezdi! Pomlad v Celje sicer prinaša še Mednarodni mladinski pevski festival, Mesec športa in še kaj. Naj bo lepa in navdihujoča. Vesel bom, če se bomo v aprilu pogosto srečevali, naša druženja pa raztegnili v poletje in naprej.

Foto: Robi Valenti

Po novih tematskih poteh v pečovniški Mestni gozd

V celjskem Mestnem gozdu v Pečovniku sta bili pred dnevi uradno predstavljeni novi tematski poti, ki vodita iz Pečovnika proti Celjski koči. Na Poti velikank lahko obiskovalci spoznavajo in začutijo največja drevesa v Sloveniji, na poti Zgodovinski gozd pa zanimivosti iz bogate preteklosti gozda, ki so ga mestu pred več kot 500 leti podarili Celjski grofje. Avtor vsebinskih zasnov obeh poti je celjski gozdar mag. Robert Hostnik iz Zavoda za gozdove Slovenije.

Odmevni razstava in okrogla miza o dunajski dobri stanovanjski praksi

V začetku marca smo v Muzeju novejšje zgodovine Celje odprli razstavo Dunajski model socialnih stanovanj ter pripravili predavanje in okroglo mizo, na kateri so razpravljavci govorili o pomenu javnih stanovanj v Celju in Sloveniji. Dogodka sta naletela na izjemen odziv, kar je dokaz, da je stanovanjska politika tema, ki ji moramo posvečati veliko pozornosti in strateškega premisleka. Razstava, na kateri je predstavljena stoletna dunajska tradicija uspešnega modela gradnje socialnih stanovanj, ki je zgled mnogim svetovnim mestom, bo na ogled do 14. aprila.

Foto: Robi Valenti

Nova drevesa za še večjo kakovost bivanja

V pomladnih mesecih imajo pri Javnem podjetju Zelenice polne roke dela, med drugim v sodelovanju z arboristiko pregledujejo drevesa, da jih lahko nato ustrezno oskrbijo. Letošnjih podatkov o vzdrževanju dreves še nimamo, v lanskem letu pa so Zelenice obrezale 1222 dreves v Mestni občini Celje, kar je dobrih 800 več kot leto prej. Na novo je bilo zasajenih 214 dreves in 50 grmovnic.

Letos bomo ob svetovnem dnevu Zemlje v sodelovanju s šolami in RASR zasadili 30 dreves, jeseni pa je predvidena zasaditev še dodatnih 200 dreves.

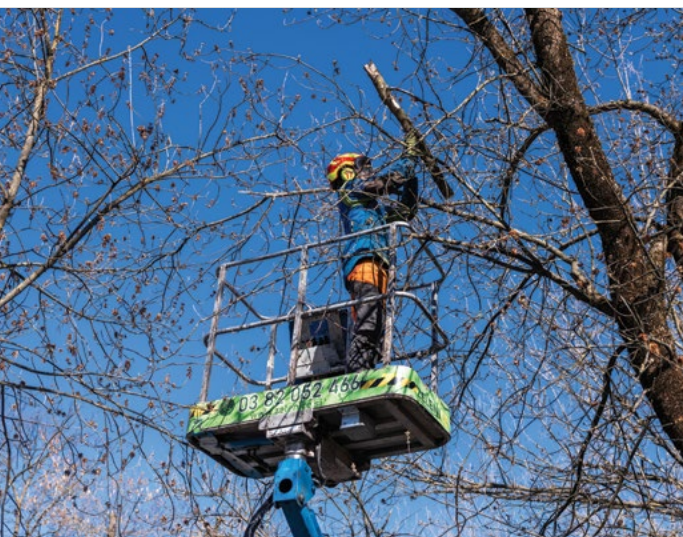

Foto: Robi Valenti

20 let od naslova evropskih prvakov

24. aprila bosta minili dve desetletji od največjega uspeha v zgodovini slovenskega klubskega športa. Na ta dan leta 2004 so rokometaši Celja Pivovarne Laško osvojili naslov evropskih klubskih prvakov, do katerega so prišli po slavu v finalni seriji, ki so jo odigrali z nemškim Flensburgom. Junake je po vrnitvi iz Nemčije pred dvorano Zlatorog pričakala množica navdušenih navijačev, ki so prvakom pripravili nepozaben sprejem.

Foto: Andrej Šušterič/RKCPL

12 novih oskrbovanih stanovanj v prenovljeni vili

Foto: Andraž Purg

Na Vodnikovi ulici 14 smo odprli prenovljeno mestno vilo, v kateri je občinska družba Nepremičnine Celje uredila dvanajst novih oskrbovanih stanovanj. Uredili smo tudi okolico Vile Vodnikova ter tako prispevali k revitalizaciji degradiranega območja in kulturne dediščine v Mestni občini Celje. Razpis za nova stanovanja je odprt do 12. aprila, prvi stanovalci pa se bodo vselili že na pragu poletja.

Obnova igrišč za kakovostnejše možnosti preživljanja prostega časa

V letošnjem letu bomo v krajevnih skupnostih in mestnih četrtih obnovili več javnih otroških in športnih igrišč, s čimer si želimo vsem generacijam naših občanov zagotoviti še boljše pogoje za aktivno preživljanje prostega časa. Načrtujemo ureditev otroških igrišč v MČ Dečkovo naselje, MČ Dolgo polje, MČ Nova vas, MČ Savinja, MČ Gaberje, KS Teharje in KS Pod gradom, natančneje v Mestnem parku, kjer se obnova že izvaja. Prav tako bomo obnovili športni igrišči v KS Trnovlje in KS Aljažev hrib, začele pa so se tudi aktivnosti za izgradnjo prvega pasjega parka v Celju, ki ga bomo uredili v MČ Dečkovo naselje.

Foto: Vizualizacija igrišča na Brodarjevi – Prostorož

Prejemniki najvišjih občinskih priznanj

Priznanja

Zlati celjski grb

FOTO: MATJAŽ OČKO

Hedvika Zimšek

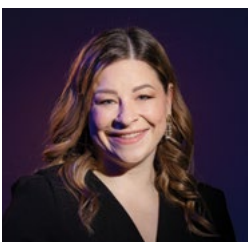
Za 20 let požrtvovalnega prostovoljnega dela na področju paliativne – hospic oskrbe ter prispevek pri razvoju hospic dejavnosti na lokalnem in državnem nivoju.

Roman Kramer

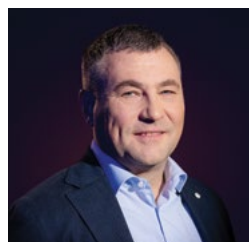
Za predano delo pri izvedbi protipoplavnih ukrepov in strokovne prispevke pri več drugih projektih, ki imajo trajen pomen za mesto Celje

Srebrni celjski grb

Tina Trstenjak

Za vrhunske tekmovalne dosežke, promocijo celjskega judo športa in prispevek k prepoznavnosti mesta Celje doma in v tujini

Dr. Bruno Dujič

Za strokovno delo pri razvoju gradnje z lesom, prizadevanja za razogljčenje stavbnega fonda z uporabo lesa kot strateške domače surovine in za edinstveno vlogo pri gradnji prvih večjih lesenih objektov v Celju

Ljubečanke – Ženski pevski zbor KUD Ljubečna

Za več kot 40 let uspešnega delovanja, ohranjanja ljudskega izročila in prispevek h kulturnemu utripu lokalnega okolja

Lions Klub Celje Mozaik

Za večletno požrtvovalno humanitarno delovanje in izvedbo številnih dobrodelnih projektov, s katerimi Celje dobiva pečat človekoljubnega in solidarnega mesta

Bronasti celjski grb

Miran Rauter

Za uspešno podjetniško pot, odgovoren odnos do zaposlenih, okolja, poslovnih partnerjev in strank ter vodenje podjetja po najvišjih etičnih standardih

Televizija Celje – TV Celje, d.o.o.

Za uspešen razvoj in dosežke na področju televizijske produkcije, celovito in objektivno obveščanje prebivalcev Celja ter vlogo v lokalnem medijskem prostoru

Kolektiv gostinskega lokala Špital za prijatelje

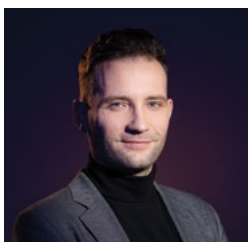
Za kreativnost pri izvedbi kulturnih prireditev, ki dvigujejo kakovost družabnega življenja meščanov in prispevajo k prepoznavnosti in živahnemu utripu mesta Celje

Društvo navijačev Florijani

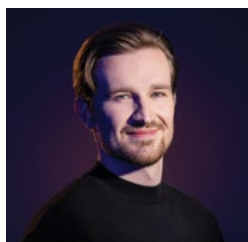
Za 30-letno navijaško podporo celjskih rokometašev, prispevek k športno-družabnemu življenju v mestu ter promociji mesta Celje doma in v tujini

Kristalni celjski grb

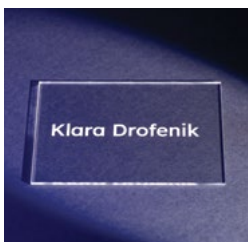
Nejc Gajšek

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Fakulteti za uporabne družbene študije v Novi Gorici in kot spodbuda za nadaljnje delo

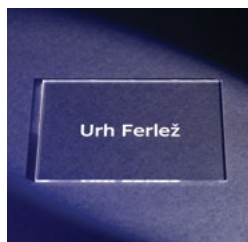
Filip Filipič

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Naravoslovnotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani in kot spodbuda za nadaljnje delo

Klara Drofenik

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Fakulteti za matematiko in informatiko Univerze Georg August v Nemčiji in kot spodbuda za nadaljnje delo

Urh Ferlež

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in kot spodbuda za nadaljnje delo

Polona Majdič

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in kot spodbuda za nadaljnje delo

Spremenimo svet na bolje

HEDVIKA ZIMŠEK

BESEDA: ALEŠ LEDNIK
FOTO: ROBI VALENTI

Že kot medicinska sestra v celjski bolnišnici je vedela, da bo svoje znanje in izkušnje ob upokojitvi koristno uporabila. S predanostjo in srčnostjo je v dvajsetih letih opravila več kot deset tisoč prostovoljnih ur in dokazala, da posameznik lahko spodbudi družbene spremembe, ki se kažejo v sočutju in pomoči drugim.

“Najpomembnejše je, da na človeka gledamo celostno, da prepoznamo njegove potrebe, pa naj bodo te telesne, čustvene, socialne ali duhovne.”

Se spomnite prvega bolnika, ki ste mu nudili paliativno oskrbo?

Še zdaj ga vidim. Gospod je bil doma v Štorah. Takrat sem bila še aktivno zaposlena kot medicinska sestra. Sodelavka, ki je že delala kot prostovoljka, me je nagovarjala, da bi se jim po upokojitvi pridružila. Začela sem se usposablјati in izobraževati na tem področju, ker so bile v bolnišnici, kjer sem bila zaposlena na ginekološko-porodniškem oddelku, takrat bolnice s hudimi obolenji hospitalizirane po več mesecev. Razmišljala sem, da bi bilo bolj humano, če bi lahko bile doma, v krogu svojih družin in z ustrezno podporo. Zdelo se mi je nekaj normalnega, da na tak način nadaljujem.

Če primerjate tisti čas z današnjim, smo dosegli kakšen napredek kot družba?

Društvo Hospic ima dolgo zgodovino, v Celju pa obstajamo od konca devetdesetih let. V Državnem programu paliativne oskrbe, ki ga imamo od leta 2010, je natančno opisano, kako naj bi se dejavnost razvijala, vključno z akcijskim načrtom, vendar je vse nekeje zastalo. Nacionalni koordinator zagotovo ni opravil svojega dela.

Se je v bolnišnicah od vaše upokojitve do danes spremenil pristop do paliative?

Spremenilo se je to, da bolniki v bolnišnicah niso več mesece, pač pa so po diagnostiki in zdravljenju napoteni v domačo oskrbo. Kako jo organizirati, da bodo bolniki lahko s svojimi bližnjimi? Vsi pričakujemo, da bodo servisne dejavnosti v zdravstvu bolj razvite, ker so svojci zaposleni, in tu nastopimo mi, strokovni delavci in prostovoljci. Mi smo tisti, ki bolnikom in svojcem nudimo potrebno podporo. Menim, da bi vsaka bolnišnica morala imeti nekaj postelj za bolnike, ki potrebujejo paliativno oskrbo, z ustreznimi usposobljenimi kadrom.

V društvu Hospic je zaposlenih 25 strokovnih delavcev, pomaga pa vam okrog 200 prostovoljcev. Zmorete poskrbeti za vse, ki potrebujejo vašo pomoč?

Vse je povezano s tem, kako smo financirani. Država je prepoznala pomen naše dejavnosti, ampak financira zaposlitev samo šestih socialnih delavcev za vso Slovenijo. Imamo pa dvanajst območnih odborov. Našemu pristopu rečemo psiho-socialni model, ker človek ni samo telo, s katerim se ukvarja medicina, smo razmišljujoča bitja, ki rabimo sogovornika.

V dvajsetih letih ste pomagali več kot 900 neozdravljivo bolnim in njihovim svojcem. Brez veliko odrekovanja to najbrž ne bi bilo mogoče?

Prva leta so bili to celi dnevi in brez razumevanja družine bi bilo težko. Še posebej, ko gre za prostovoljno delo. Spomnim se, da mi je mož opisoval, kaj

vse cveti na vrtu. To niso le obiski na domu, pač pa tudi telefonski klici. Za bolnike in svojce smo dosegljivi kadarkoli, ob polnoči, na božični večer. Ker sem medicinska sestra, pogosto želijo samo kakšen nasvet ali usmeritev, ker ne pridejo v stik z osebnim zdravnikom.

Pri zbornici zdravstvene in babiške nege sodelujete v skupini za paliativo, kjer skrbite za nove pristope v oskrbi. Lahko navedete kakšen primer?

Najpomembnejše je, da na človeka gledamo celostno, da prepoznamo njegove potrebe, pa naj bodo te telesne, čustvene, socialne ali duhovne. Na zbornici medicinske sestre izobražujemo za ta socialna znanja, izvajamo pa tudi klinično prakso. Vem, da se ne počutijo dobro, ker ob svojem delu zaradi preobremenjenosti preprosto nimajo dovolj časa, da bi se z bolniki in svojci pogovorile, se z njimi zadržale.

V zakonodaji je paliativna oskrba omenjena le v zakonu o pacientovih pravicah. Podpirate pobudo, da rabimo poseben zakon o paliativni oskrbi, ki bi zagotovil primeren standard za dolgotrajno bolne, neozdravljivo bolne in umirajoče?

Seveda jo, ampak z zadržki – nimamo še niti zakona o zdravstveni negi. Bojim se, da bo to le še en sprejet zakon, ki se ne bo izvajal. Zakon o pacientovih pravicah velja od leta 2008, pa nisem prepričana, da jih znajo zdravstveni delavci navesti. Da ne govorimo o zdravnikih. Predvsem me žalosti, da v današnjem času veliko bolnikov še vedno trpi zaradi bolečin. Dobro sodelujemo s protibolečinsko

ambulanto v Celju, zdravnico lahko pokličem kadarkoli in jo vprašam za nasvet, ki ga posredujem svojcem, dejstvo pa je, da osebni zdravniki ne opravljajo obiskov na domu, kličejo reševalna vozila. Eden mojih zadnjih primerov je bila bolnica, ki je zaradi nevzdržnih bolečin poskušala storiti samomor. V času, ko imamo razvito farmacijo in zakon o pacientovih pravicah.

Niste le prostovoljka, ampak tudi zagovornica pravic umirajočih in njihovih svojcev, mentorica in motivatorica. Ste kdaj razmišljali, da boste s svojim sočutjem dokazali, da lahko vsak od nas spodbudi pozitivne spremembe v družbi?

Zakaj smo prišli na svet? Da ga poskušamo spremeniti na bolje. Če samo enemu človeku pomagáš in mu omogočiš lažji prehod iz življenja v smrt, je to zadostno poplačilo.

Na svet smo prišli, da ga poskušamo spremeniti na bolje

Novosti poganjajo Celje

ROMAN KRAMER

BESEDA: ALEŠ LEDNIK
FOTO: ROBI VALENTI

Kot študent se je vsak vikend vračal v domače Celje, ker ima mesto rad. Pod njegovim vodstvom so bili izvedeni ukrepi, ki so lani pomagali obvarovati mesto pred poplavami, v minulih dvajsetih letih pa je sodeloval tudi v vrsti prepoznavnih projektov, med katerimi je najbolj ponosen na Splavarsko brv.

“Kaj je lepšega kot to, ko nastane nekaj novega v mestu, kar je ljudem v zadovoljstvo?”

Kaj je bila vaša prva misel ob lanskoletnih poplavah?

Ali bo vse skupaj zdržalo. Eno so izračuni, narava pa je nepredvidljiva. Izkazalo se je, da smo lokalne ukrepe izvedli dobro. Nasipe smo želeli še dvigniti, pa nam EU tega ni dovolila, češ da moramo upoštevati zadrževalnike v Spodnji Savinjski dolini. Ti še do danes niso zgrajeni, pa bi morali biti že pred desetletjem.

Celje jo je v primerjavi z drugimi občinami ob toku Savinje odneslo s praskami prav po zaslugi izvedenih protipoplavnih ukrepov v preteklosti, pri katerih ste aktivno sodelovali od ideje do zaključka?

V bistvu sem se prostovoljno javil. Bil sem dvakrat poplavljen in drugič, leta 2007, smo ugotovili, da lahko mesto rešimo samo s pomočjo evropskega denarja. Spomnim se seje mestnega sveta v Tehnopolisu, kjer me je nekdanji mestni svetnik g. Jože Bučar, ki se je zelo zavzemal za poplavno varnost, vprašal, kdo bi pa vodil pridobivanje evropskega denarja, in sem odgovoril, bom pa to jaz. Takrat sem bil na MOC zaposlen kot vodja oddelka za okolje in prostor in bil sem prepričan, da je to mogoče izpeljati.

Zagotovo spremljate odziv in ukrepanje države. Kako na podlagi svojih izkušenj ocenjujete aktivnosti v smislu učinkovitosti in hitrosti? Ljudje niso najbolj zadovoljni. So samo neučakani?

Nisem prepričan, da so neučakani. Spremljam situacijo in šel sem tudi na teren. Nisem pomagal pri čiščenju, ker sem vedel, da lahko pomagam drugje. Pogovarjal sem se z ljudmi in si ustvaril svojo sliko. Ne moremo se slepiti, na nekaterih območjih ni mogoče naprej živeti in tega se ljudje zavedajo. Največji problem, ki ga vidim pri tem, pa je, da ni enotnega odločevalca. Imamo svet za vode in projektante in nekaj strokovnjakov. To je tako kot na jadraniu, skiper sprejema odločitve, tudi če niso najboljše, ne vsak zase. Občutek imam, da delamo brez vizije, in se sprašujem, ali je analiza tega dogodka sploh narejena.

Ste eden redkih Celjanov, ki je s svojim delom v mestu pustil trajen pečat skoraj na vsakem koraku. Stari grad, Mestna plaža, staro mestno jedro. To je za eno kariero veliko konkretnih rezultatov. V čem je skrivnost?

Po duši sem vodar, vedno pa sem imel afiniteto do svojega mesta, do potenciala, ki ga ima. Začelo se je s Centralno čistilno napravo, ki je bila v času, ko smo pristopali k EU, prvi projekt med vsemi pridruženimi članicami. Vsi smo se učili in spomnim se, kako je takratni minister

Bavčar z dvema fascikloma šel v Bruselj, kjer so nas postavili za zgled, po katerem bodo izvedeni vsi prihodnji projekti za kandidatke. Po tem uspehu je župan ustanovil službo za evropske projekte in prevzel sem njeno vodenje. Bistveno je bilo, da smo dobro vedeli, kaj želimo: prenoviti mestno jedro, urediti Stari grad, zgraditi novo Splavarsko brv, urediti Šmartinsko jezero in še kaj.

Ljudje si za hobi izberejo vrtnarjenje, vi pa zase pravite, da je Celje vaš glavni hobi.

V svoji pisarni imam na mizi uokvirjeno misel Simona Gregorčiča: »Kar storiš zase, že s tabo mine, kar storiš za narod, ostane vselej.« Žena me včasih vpraša, če se moram res z vsem ukvarjati in pravim, da nas vedno mora biti nekaj, ki stvari potiskamo naprej. Meni je to v veselje. Kaj je lepšega kot to, ko nastane nekaj novega v mestu, kar je ljudem v zadovoljstvo? Vse projekte smo izpeljali kot mesto in po zaslugi vrste sodelavcev, o njih pa so vedno tekale tudi polemike. Na primer, da je Splavarska brv grda, preozka in ne vem kaj, danes pa je promovirana kot ikona Celja.

Poleti se boste upokojili in slišati je, da boste mestu vselej na voljo, če vas bo rabilo. Kje bi najraje še naprej pomagali kot upokojenec?

Zagotovo je to nadaljevanje protipoplavne zaščite, ki je zasnovana do leta 2026.

Je ostal kakšen mestni projekt nedokončan ali neuresničen?

Šmartinsko jezero, naše celjsko morje. Izpeljali smo državni prostorski načrt in uredili pešpot, manjkajo pa kopališče, kongresni center in igrišče za golf. Žal je zgodba nedokončana, domačini so bili pripravljeni sodelovati, ampak je vse zastalo. Škoda. Gostili smo strokovnjake iz Avstrije in analiza je pokazala, da je voda videti umazana zaradi planktona, ne mulja, kot je uveljavljeno prepričanje. Rib je bistveno preveč in v jezeru so same napačne vrste. Ob izlovu in naselitvi pravih vrst rib bi bila voda kristalno bistra in videli bi do dna.

Vedno nas mora biti nekaj, ki stvari potiskamo naprej

Druži se z nami na
@mestnaobcincelje

VID, 21 LET

Celje mi je všeč, postaja vedno bolj zeleno mesto z urejenimi cestami ter nasajenimi tulipani in drevesi. Upam, da bo več električnih koles in lepša parkirišča z drevesi.

**"V CELJU NI
POSLUHA
ZA MLADE ...!"**

FILIP IN FAZLI, 23 LET

Celje je res lepo mesto. Tukaj bi pohvalila vse, ki soustvarjajo dogodke v Celju, to so predvsem Selotejp in Celjski mladinski center. Morda bi lahko dodali še kakšno javno in naravno kopališče, kjer bi se mladi lahko družili med poletjem. Škodila ne bi tudi kakšna hitrostna ovira pri prehodu Zdravstvenega doma Celje.

**KAKO MLADI VIDITE
FRIHOD
CELJA?**

...
**SO BESEDE,
ZA KATERE RES
NE ŽELIMO, DA
POSTANEJO
RESNIČNOST!**

Celje je dom različnim generacijam, mladi pa ste tista, ki bo nekoč zaznamovala prihodnost našega mesta. Ampak... zakaj nekoč, zakaj ne kar zdaj?

**SED AJ STE
NA VRSTI VI!**

Soustvarjaj naslednje poglavje mestne zgodbe tudi ti.

ENEA, 25 LET

Veseli me, da Celje postaja vedno bolj urejeno mesto – od različnih potk do povezanosti institucij znotraj Celja, kar se res čuti na vsakem koraku. Sama živim v neprofitnem stanovanju in lahko samo rečem, da sem iskreno hvaležna za to možnost, ki jo imamo mladi. Upam, da bo tovrstnih priložnosti še več za vse, ki bi se želeli osamosvojiti. Če pa kaj pogrešam v Celju, je predvsem dogajanje v mestnem jedru. Poleti in decembra je res ogromno dogajanja, a želela bi si ga več tudi v ostalih mesecih. «

HOST

KAJA, 21 LET

Uživam v lepo urejenem mestu z bogatim dogajanjem čez dan. Pomanjkanje večjih koncertov ob koncih tedna in boljša avtobusna povezava zvečer sta moji želji za še boljše Celje. Sanjam tudi o celjskem pikniku za boljše medsebojno spoznavanje, kar bi bila česnja na vrhu torte.

Privilegij sodelovanja

Anekdota

BESEDA: LUKA MARCEN

Večkrat razmišljam, kaj me vedno tako navdušuje pri gledališču, ki je iz hobija postalo moj poklic. Zdi se mi, da se odgovor skriva v nečem, kar smo v svetu, ki ga živimo, pozabili.

V gledališču človek nikoli ničesar ne počne sam. Vedno je obkrožen z ljudmi, s katerimi se lahko pogovarja, primerja stališča, se (ustvarjalno) izziva, ... Gledališče nenehno zahteva vključenost vseh. Predstava je vedno seštevek vseh ljudi, ki jo soustvarjajo. Čeprav najprej vidimo igralce na odru, je gledališče še mnogo več: dvakrat toliko ljudi za odrom, ki skrbijo, da vse teče, kot mora, tisti, ki so predstavo pripravljali, pa službe, ki skrbijo za to, da institucija deluje tako, kot mora. In publika, ki predstavo šele naredi. Da se lahko zgodi predstava, se morajo uglasiti prav vsi ti elementi.

Nič od tega ni samoumevno; to se kljub trudu in želji niti ne zgodi vedno. A ko se zgodi, je to nedvomno praznik.

V Slovenskem ljudskem gledališču Celje je v letošnji sezoni na sporedu predstava Druga preteklost po romanu Vinka Möderndorferja. Predstava, ki se brez participacije prav vsakega posameznika v gledališču ne bi mogla zgoditi, oziroma se je lahko zgodila samo zato, ker je za njo stalo – v to verjamem – celotno gledališče.

To je postalo posebej jasno, ko je zbolel rekviziter – tista pomembna oseba, ki skrbi, da so vsi pomembni ali navidez naključni predmeti na svojem mestu. Pri predstavi z več sto rekviziti – od delujočih pušk do sveže pripravljenih obrokov –

je pravzaprav nepogrešljiv. Vsak rekvizit mora biti pripravljen ob pravem času na pravem mestu. Zveni preprosto? V petih urah predstave si je treba zapomniti ogromno informacij.

Brez človeka, ki ima vse pod kontrolo, je bilo predstavo ob njegovi bolezn skoraj nemogoče izpeljati: nihče ni natančno vedel, kje so rekviziti pospravljeni, pa tudi, kdaj in kje morajo biti pripravljeni. A ker smo gledalcem že nekajkrat predstavili termin, se je ekipa odločila, da predstavo izvede – ne polovičarsko, ne z manj rekviziti, ampak scela. Vsi so v službo prišli prej kot običajno, pomagali najti rekvizite in jih pripraviti, si razdelili delo med predstavo: tehnična vodja je koordinirala, vodja predstave je nadzirala, igralci so pripravljali rekvizite, dramaturginja je kuhala, režiser je s pištolo čakal na vstop igralca, da mu jo preda, scenski tehnik so predstavljali rekvizite in tako naprej. Na koncu je bila predstava nagrajena s stoječimi ovacijami.

Kaj je nauk te zgodbe? Najprej: ključnega pomena za predstavo so prav vsi, še bolj pa, da je sodelovanje skupnosti tisto, kar nas lahko reši v še tako nemogočih situacijah.

Ta zgodbica iz gledališča je seveda samo metafora, iz katere pa se – v to trdno verjamem – lahko naučimo ogromno o pomenu sodelovanja, vključenosti in pomembnosti kolektiva, ki edini lahko spreminja svet.

Boštjan Hren

REVIRNI GOZDAR

BESEDA: BARBARA GRADIČ OSET
FOTO: ROBI VALENTI

(Ne)Znani

Boštjan Hren je revirni gozdar, ki skrbi za gozdove v Mestni občini Celje. Po koncu srednje gozdarske šole je imel idejo, da bi mogoče študiral tudi predšolsko vzgojo; izbral je študij gozdarstva, a pedagoške prijeme uporablja pri predaji znanj predšolskim otrokom, saj je gozdni pedagog.

Kdo je vas je navdušil za poklic gozdarja?

Prihajam iz Zreč, zdaj že 20 let živim v Celju. Vonj pohorskih gozdov mi je zlezel pod kožo, predvsem pa me je z gozdarstvom okužil stari oče.

Ste vi kakšnega otroka tako navdušili, da je postal gozdar?

Ne vem, a želel bi si, da sem navdušil otroke in njihove starše, da pogosteje obiščejo gozd.

Katere vse živali ste srečali v gozdu?

Večkrat me ustraši kakšen zajec, drugače pa edino jazbeca še nisem srečal. Še medveda sem. To je bil zelo zanimiv prizor pred leti v Kočevskem rogu. Medtem ko sem na poti proti avtu klical svojo partnerko, se je mimo mene sprehodila temna pojava. Ko sem dobro pogledal, sem opazil, da je to medved, ki me k sreči ni videl. Pozneje sem v bližini avta srečal še mladiča. A hujša nevarnost kot medved je čisto majhna živalca, klop.

Lanskoletna neurja so poškodovala slovenske gozdove. Kaj svetujete lastnikom gozdov, kako jih naj sanirajo?

V poletnem času se je na Celjskem podrlo okoli 25 tisoč kubikov lesa. Lastnike gozdov opozarjam, da je spravilo takšnega lesa smrtno nevarno delo, zavedam pa se tudi, da izvajalcev za to delo ni veliko. Najprej jim svetujem, da pospravijo iglavce in nato

listavce, da si pomagajo med seboj in naj, če niso vešči, nujno poiščejo nekoga, ki jim bo pomagal. Gozdarski inštitut Slovenije je za pomoč naredili spletno stran mojegozdar.si.

Mestni gozd so pljuča mesta. Ali Celjani poznajo ta prostor?

V zadnjih letih je Mestni gozd postal poslednji prostor svobode, zdravja in navdiha. Razvil se je do te mere, da je postal največja javna površina Celja.

Kot poznavalec celjske zgodovine, katere cukrčke predate otrokom na obisku v gozdu?

Otrokom povem, da je bila nekoč v Mestnem parku skakalnica, da so imeli v začetku prejšnjega stoletja v bližini Mestnega parka na Savinji žensko in moško kopališče, da je bil na sredini gozda nekoč paviljon in zraven sprehajališče za pse.

Drevesa v mestu so nujno potrebna za zmanjševanje temperature. Je Celjanom to jasno?

Seveda. Leta 2006 smo z Zavodom RS za varstvo narave uspeli ohraniti mogočno platano pred železniško postajo in ji omogočili nemoteno rast. Je le eden izmed velikanov mesta. Za mesta bi naj veljalo preprosto načelo 3 30 300: vsak meščan mora iz svojega stanovanja videti vsaj

tri drevesa, vsaka soseska mora biti vsaj 30-odstotno pokrita s krošnjami dreves, razdalja do najbližje večje zelene površine pa ne bi smela biti večja kot 300 metrov.

Kako se začne vaš dan?

Po jutranji kavi s sodelavci sledi nujen pregled pošte in nalog, nato se z veseljem odpravim v pisarno v gozd. Sledijo srečevanja z lastniki gozdov, svetovanja o sečnji in varovanju gozdov ...

V devetdesetih letih smo zavezeto gledali serijo Gozdarska hiša Falkenau, ki prikazuje življenje družine Rombach. Koliko tega je res?

Vse, kar ste videli tam, je res tudi v mojem poklicu. (smeh)

Se moderni gozdarji še držijo starih načel dobrega gozdarjenja?

Se. Na fakulteti smo imeli predmet ruralna sociologija, kjer so nas seznanili s tem, kako so ljudje včasih sekali drevesa ob polni luni v zimskem času. Lastnikom še svetujemo: vse ob svojem času.

Upam, da sva z najinim pogovorom prepričala bralce, da je vsak dan primeren čas za obisk gozda.

Skupaj za lepše Celje

12. IN 13. APRIL 2024

S SKUPNIMI MOČMI TUDI TO POMLAD ZA LEPŠE CELJE!

Petek, 12. april 2024

od 9. do 12. ure in od 9. do 14. ure
(ure za javne zavode in javna podjetja)

Vabljeni prostovoljci iz srednjih in osnovnih šol ter vrtcev, sodelujejo tudi celjski javni zavodi in javna podjetja, ki čistijo v okolici svojih ustanov.

Sobota, 13. april 2024

od 9. do 12. ure

Vabljeni prostovoljci iz mestnih četrti (MČ) in krajevnih skupnosti (KS), ki čistijo na javnih in gozdnih površinah ter brežinah vodotokov in odstranjujejo predvsem embalažo in mešane komunalne odpadke.

Pomlad je tu in z njo čas čiščenja – ne zgolj naših domov, ampak tudi naše okolice. Vabimo vas, da se pridružite sokrajanom na spomladanski čistilni akciji Mestne občine Celje, ki vsako leto privabi veliko prostovoljcev. S skupnimi močmi lahko naše mesto naredimo še lepše, prispevamo k čistejšemu okolju, pri mlajših budimo čut za odgovornost do narave, okolja in skupnosti, poskrbimo za bolj prijetno bivanje in dolgoročno prispevamo k spremembam navad ljudi.

Zbirna mesta in pomembne informacije

Podatke o zbirnih mestih zagotavljajo koordinatorji MČ in KS z obvestili na oglasnih deskah MČ in KS. Prav tako bodo koordinatorji poskrbeli za sprejem prostovoljcev ter prevzem vreč za smeti in rokavic.

Kam z zbranimi odpadki?

Po končanem čiščenju prostovoljci vreče z zbranimi odpadki odložijo ob ekoloških otokih ali na drugih dogovorjenih in primernih mestih, kjer jih prevzame Simbio in odpelje v center za ravnanje z odpadki.

Kaj pa kosovni odpadki in zeleni odrez?

Čistilna akcija ni namenjena zbiranju odpadkov od obrezovanja dreves, urejanja zelenih površin ali kosovnih odpadkov iz gospodinjstev. Občani lahko oddajo kosovne odpadke vse leto brezplačno v zbirni center v Bukovžlaku.

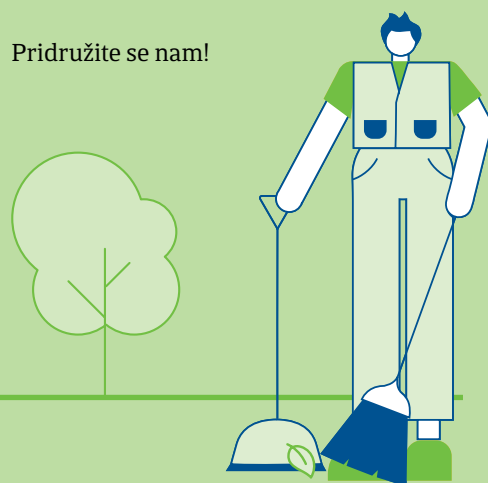
Delovni čas

Zbirni center Bukovžlak

ponedeljek – petek: 6.00–20.00
sobota: 6.00–14.00
nedelja in prazniki: zaprto
T 03 425 64 55

Zahvaljujemo se vam za podporo in se veselimo vaše udeležbe.

Pridružite se nam!

DOBRO JE VEDETI!

Čistilna akcija je primerna za vse generacije (mlajši od 15 let naj se akcije udeležijo v spremstvu odrasle osebe)

Bodite primerno obuti in oblečeni

Roke zaščitite z rokavicami

Previdno z nevarnimi predmeti – če naletite na ostre predmete, nevarne odpadke, injekcijske igle ali azbestne odpadke, jih ne odstranjujete. O najdbi teh odpadkov obvestite odgovorno osebo.

V primeru slabega vremena se čistilna akcija **prestavi na 19. in 20. april 2024.**

Celjska kalvarija*

* Kalvarija ali Golgota – grič, na katerem so križali Jezusa Kristusa

ZGODBE IZ ZGODOVINE

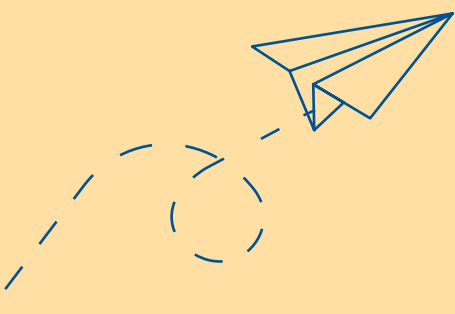
BESEDA: MATIJA PLEVNIK
FOTO: ROBI VALENTI

Imate dovolj križev in težav in bi radi naredili križ čez njih? Praznično velikonočno obdobje ponuja namig za prijeten potep, če vam načrtov ne prekriza vreme.

Na levem bregu Voglajne, na začetku Groharjeve ulice ob vznožju Jožefovega (Aljaževega) hriba, je stopnišče, ki vodi do kalvarije. Gre za nekoč ambiciozen baročni ambient štirih kapelic, ki ga na vrhu griča prostorsko, pomensko zaključuje skupina kipov Golgote. Celoto povezuje pot, ki se serpentinasto vije do vrha, kjer je lepa veduta na Celje. Kompleks je posvečen petim skrivnostim žalostnega dela rožnega venca. Ker je z letnico nastanka križ, naj bo dovolj, da jo umestimo v prvo polovico 18. stol. Malce pozneje je bila pozidana še kapelica ob vznožju, v kateri je bil kip sv. Petra. Čez to kapelico so napravili križ in jo v 40. letih 20. stol. porušili. Kapelice imajo kamnite portale, na katerih so upodobljena orodja Kristusovega trpljenja. Strehe so krite s skriljem. V 1. kapelici je kip Jezusa na Oljski gori, pod njim je kip mrtvega sv. Janeza Nepomuka. V 2. kapelici je prizor Jezusovega bičanja, pod njim je kip umrlega sv. Frančiška Ksaverija. V 3. kapelici je prizor Jezusovega kronanja s trnovo krono. V 4. kapelici je prizor, v katerem Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ. Kapelica ima na strehi stolpič, pod streho pročelja je vzdana antična nagrobna plošča z napisom, ki bi ga prevedli: »Duhovom pokojnih. Za Marka Attia Ursula, 70 let, in za sina Ursina, 23 let. Spomenik je postavila njegova žena Tercija.« Križev pot zaključuje 5 kamnitih skulptur križanja na Golgoti. Vsi kipi so delo baročnega kiparja Mihaela Pogačnika. Pešpot iz kalvarije vodi mimo igrišča in kapelice sv. Jožefa ter se v osi proti vzhodu povezuje s cerkvijo sv. Jožefa.

Kalvarija je stara preko 300 let, z dediščino pa so križi in težave. Lahko me pribijete na križ, a pisanje bom izkoristil kot poziv za ureditev tega sakralnega kompleksa, ki je zaradi slikovitosti, ohranjenosti in umetnostnozgodovinskega pomena pomemben kulturni spomenik.

Zgod(b)ovina

Leto strateškega načrtovanja 2024

BESEDA: ALEN OBREZ

Načrtovanje prihodnosti – v poslovnem svetu ali v lokalni skupnosti – zahteva premišljen pristop, ki presega trenutne izzive. Strateški dokumenti, ki vsebujejo vizijo in cilje za dolgoročne usmeritve, so pomembno vodilo za odločevalce, saj omogočajo boljše načrtovanje aktivnosti in uporabo virov. To pripomore k trajnostnemu razvoju občine in uspešnejšemu delu na različnih področjih, ki so pomembna za lokalno skupnost.

Mestna občina Celje je sprejela več strateških dokumentov z različnih področij, vključno s trajnostno strategijo za kakovostno sobivanje in sodelovanje vseh generacij. Namen strategije je ozaveščanje in spodbujanje občanov in občanov k razmišljanju o tem, kako lahko vsak posameznik prispeva k izboljšanju stanja v družbi. Osredotoča se tudi na mlade in jih spodbuja k spoštljivemu, konstruktivnemu, vključujočemu in strpnemu dialogu preko različnih aktivnosti, ki jih pripravlja lokalna skupnost.

V letu 2023 je občina začela s pripravo treh novih strateških dokumentov, ki se osredotočajo na področja športa, kulture in turizma. Dva izmed njih je občinski mestni svet že sprejel, s čimer so zastavljene smernice razvoja za področji športa in kulture.

STRATEGIJA ŠPORTA – CELJE JE IN BO ŠPORTNO MESTO

Strategija športa za obdobje do leta 2033 je prvi strateški dokument o športu v Celju. Pripravljena je bila pod budnim očesom ožje projektne skupine, soustvarjalo pa jo je več kot 700 deležnikov športne javnosti. Osredotočili so se na tri ključna področja: infrastrukturo, programe in kadre. Namen strategije je zagotavljati optimalne pogoje za razvoj športa v Celju, tako na profesionalni kot rekreativni ravni. Z načrtovanimi investicijami v športno infrastrukturo, podporo športnim društvom in organizacijam ter s spodbujanjem športne dejavnosti med vsemi generacijami si želijo ustvariti okolje, ki bo prineslo nove športne dosežke ter utrdilo Celje kot športno prestolnico Slovenije.

STRATEGIJA KULTURE – USTVARJANJE KULTURNEGA UTRIPA

Mestna občina Celje si je zastavila jasne smernice in cilje za razvoj kulture s strateškim dokumentom za obdobje 2024–2027, ki zajema tudi posebne usmeritve do leta 2031. Kulturna strategija postavlja temelje za vizijo razvoja kulture in kulturne politike v mestu ter se poglobljeno ukvarja z različnimi ključnimi vidiki, ki vplivajo na kulturno življenje v mestu. To vključuje razmerja med javnimi službami in nevladnimi organizacijami na področju kulture, razvoj znanja in kompetenc v kulturnem sektorju, prednostne investicije v kulturno infrastrukturo ter številne druge pomembne usmeritve.

S pomočjo obeh strateških dokumentov in prihajajoče strategije turizma bo Celje prevzelo aktivno vlogo pri oblikovanju lastne prihodnosti. Šport in kultura, združena pod okriljem teh strategij, nista le gonilni sili, temveč tudi ogledalo mesta, ki se zaveda svoje identitete in si zastavlja cilje, ki presegajo običajna pričakovanja.

Hej, Matic!

Upam, da si dobro in da uživaš v dnevu! Zadnjič sem brskal po spletu in opazil tvoje delo na področju participativnega proračuna. Res je krasno videti, kako z organizacijo in povezanostjo lahko dosežemo velike stvari. Tukaj si deliva misel, saj sem tudi sam mnenja, da smo lahko samo skupaj močnejši in enotnejši.

Že od svojih srednješolskih let na Gimnaziji Celje – Center nekako skušam povezati ljudi med seboj, saj lahko samo tako dosežemo spremembe v okolju, v katerem živimo in rastemo.

Tudi iz želje po spremembi okolja, predvsem v kontekstu ozaveščanja o ranljivih skupinah in inkluziji marginaliziranih skupin, se je rodila ideja za dobrodelni projekt Misija Človek, ki se je trudil v lokalnem okolju in širše

deliti dobra dela – od dobrodelnosti z materialnimi dobrinami do druženja s starejšimi občani. Preko 100 mladih se nas je v petih letih povežalo in delilo dobro.

Čeprav je minilo že kar nekaj časa, odkar smo uradno izvajali projekt, nas mlade prostovoljce še vedno povezuje želja po pomoči in vključevanju vseh v našo družbo. To se nekako trudim prenašati na mlade, ki obiskujejo Celjski mladinski center, v katerem zdaj delam. Res so izjemni – polni veselja, radosti in iskrivosti.

Verjamem, da ima vloga odraslih ključno vlogo pri spodbujanju participacije mladih v projektih, ki jih veselijo. Bolj kot se bodo/ bomo mladi angažirali, več lahko skupaj dosežemo za dobro nas in dobro celotne družbe, ki sestavlja naš planet.

FOTO:
OSEBNI ARHIV

Kot prepevajo MRFYji v pesmi Prjatučki:
»Kdo bo rešil Svet, če ga ne bomo danes
mi tukaj spet.«

Topel pozdrav in vse dobro

Kristjan Veber

FOTO:
OSEBNI ARHIV

Pozdravljen, Kristjan!

Dobro sem, hvala za pismo! Lepo je slišati o aktivnostih, ki si jih zanetil. Drži, skupaj bomo močnejši in enotnejši in s tem bo tudi naša družba boljša. Sam sem se tega, kot se reče, globinsko naučil, v Iniciativni mestni zbor in zborih samoorganiziranih četrtih in krajevnih skupnosti, ki že 11 let potekajo v Mariboru.

Na teh srečanjih, ki jih pogosto moderiram, sem v sodelovanju z običajnimi krajanji, ki se aktivirajo, da bi izboljšali to ali ono v svojem življenjskem okolju, spoznal, kako pomembno je imeti v politični strukturi mehanizme ali prostore, ki običajnim ljudem brez kakšnih funkcij dajejo politični prostor, v katerem se zavzemajo za svoje interese.

Skozi leta sem v sokrajanjih videl toliko pripravljenosti, resnosti, dobrih namenov, moralne občutljivosti in pripravljenosti odrekovanja za skupno dobro, kot ga nisem nikoli zaznal pri nobenem političnem predstavniku.

Lekcija, ki jo potegnem iz tega, je, da je nujno zgraditi mehanizme, skozi katere bodo prebivalci imeli večjo moč vplivanja na svoja in naša skupna življenja. Iz tega spoznanja in iz teh zborov krajanov je tudi vzniknilo prizadevanje za uvedbo participativnega proračuna v Mariboru, ki so ga navkljub mnogim napakam odločevalcev zdaj z večjo ali manjšo mero moje pomoči povzele že številne občine po Sloveniji in ga prebivalci s pridom uporabljajo za izboljšanje svojega okolja.

Tudi jaz imam vodilno misel, ki me animira v mojem delu: samo od sebe se nič ne bo spremenilo na bolje. To velja za vsakega; če hočeš, da je nekaj bolje, bo treba zavihati rokave in k temu prispevati.

Upam, da ti bom v svojem rojstnem Celju segel v roko in bova zavihala rokave skupaj.

Matic Prime

Naj ti
povem

Ljudje dajo mestu življenje

Mestni Center

BESEDA: BARBARA GRADIČ OSET
FOTO: ROBI VALENTI

Celje je ena izmed 12 mestnih občin v Sloveniji. Medtem ko ima vsaka od njegovih desetih mestnih četrti svoj edinstven značaj, najbolj pristno mestno življenje doživljajo prebivalci Mestne četrti Center. Večina jih je navdušena nad dostopnostjo storitev, ki jim omogočajo polno in zadovoljno urbano življenje. Središče mesta je srce, kjer se prepletajo različne zgodbe in čuti mestni utrip.

Slogan legendarnega oglasa za majhen avto clio »Ima vse, kar imajo veliki« se nadvse prilega tudi mestu Celje. Kljub temu, da je manjše od nekaterih večjih mest, Celje ponuja vse, kar bi si želeli od mesta, a v precej bolj obvladljivem, intimnem in povezanem okolju. In za to so hvaležni tisti, ki so si Mestno četrt Center izbrali za svoje bivanje. »Funkcionalnost družine je lažja v mestu. Dnevno ne izgubljam časa s predolgimi migracijami. Ne potrebujem avta,« pravi Gregor Videc, ki v centru mesta živi že od leta 1994. »V centru Celja rad živim, saj je vse na doseg roke – trgovine, kulturne

ustanove, park, mestni gozd ... in zato ne vidim pomanjkljivosti, ki bi jih imelo življenje v centru mesta. Krajani se med seboj poznamo, na ulici poklepetamo in smo povezana skupnost,« dodaja Filip Zule, ki je meščan že od rojstva.

Brane Feldin že 66 let živi v mestu in se iz njega ne bo selil. »Tukaj imam vse na doseg roke, poznam ljudi, dobro se počutim. Koristim vse, kar mi mesto ponuja. Rad se sprehajam ob Savinji. Všeč mi je Glavni trg, življenje na Prešernovi, 5 minut imam do gozda.«

»V mestu rad živim, ker sem oseba, ki okoli sebe potrebuje ljudi in vrvež v vsakdanjem življenju,« pridaja Niko Korenjak.

»Mesta imajo svoj čar: utrip ulice, spontana dogajanja in spoznavanja, srečanje z dragimi prijatelji. Vse to je mnogo bolj dostopno, če živim v mestu. Seveda tudi ne smemo pozabiti na vse vsakdanje obveznosti, ki so časovno mnogo bolj dostopne, če živim v mestu,« je mnenja glasbenik Goran Bojčevski.

Spontanost dogajanj in srečanj obožuje tudi umetnica Nuša Komplet Peperko. »Zdaj bo skoraj deset let, kar vsako jutro spremljam otroka prej v vrtec, zdaj že v šolo. Včasih gremo peš, včasih ju posadim na kolo, včasih se nam mudi, včasih smo zaspani, tečni, včasih je sonce in vse naokoli cveti. Ampak ne glede na to, kako se mi zjutraj počutimo, vsak dan vstopimo v to jutranje prebujanje mesta, ko si kar povprek želimo dobro jutro in skupaj z množico (ne)znancev vstopamo v nov dan.«

Mesto je dopoldne zelo živahno, saj se domačini prepletajo s številnimi prišleki, ki v mestu delajo, študirajo, se izobražujejo, uporabljajo storitve javnih služb, nakupujejo ... V mestih je več možnosti za delo, več možnosti za srečanje z novimi ljudmi, boljši so pogoji za izobraževanje, boljša

je infrastruktura, kulturna raznolikost, kulturna ponudba ... Vse to so prednosti življenja v mestu. A četudi je Celje mesto, so le pet minut stran njegova pljuča, Mestni gozd s številnimi pešpotmi, Savinja s sprehajalnimi stezami, Celjska koča, tudi podeželje ni daleč stran. In ob sobotah pride podeželje na tržnico. Sobota je sveti dan meščanov.

»Tržnica in kava v soboto dopoldne. Nujno opravilo. Na ulici se srečujemo s prijatelji, za uro se sploh ni treba dogovoriti. Okoli 11. ure se srečamo na starih mestih. Ob sobotah je takšna gneča, da težko dobim prostor v lokalih. Moj najljubši je Kuba. Rada sedim skoraj na ulici in opazujem mimoidoče. Za soboto imam poseben slogan: sobota je rižota. Ob sobotah namreč na hitro skuham rižoto, saj sem dopoldne zasedena z druženji in mi je to pomembnejše od dolgotrajnega kuhanja kosila,« razloži predsednica Mestne četrti Alenka Pečnik.

»Ob sobotah dopoldne se sprehodim skozi mesto, grem na tržnico in na dve, tri kave/čaje z naključnimi poznanimi, ki jih drugače ni vsak dan v mestu,« dodaja Niko Korenjak.

»Sobote v tem mestu so mi zelo ljube, zdi se mi, da je to edini dan v tednu, ko se mesto zares napolni. Zelo lepa tradicija. Osebo bi si želel mnogo več takšnih dnevo v tednu, da mesto ni prazno. Ljudje naredijo mesto. Ljudje dajo mestu življenje,« pravi Goran Bojčevski.

Meščansko dopoldne je malce drugačno pri Komplet Peperkotih. »Zjutraj pripravljam obilen zajtrk za vso družino (nujno deset jajc na oko!), medtem pa mož na tržnici

že obnavlja zaloge hrane. Po zajtrku pa z družino najraje odidem iz mesta, na pohod v okoliške hribe v vseh letnih časih, s kolesom na letališče in tenis v Levec ali pa s kombijem dogodivščinam naproti. Mestna oseba, kot sem jaz, za vikende najraje pobegne iz mesta v naravo.«

Tudi Nuša in Alenka za konec tedna radi pobegneta iz mestnega okolja. Narava je le en korak stran: »Ne poznam mestnih središč, ki bi imela tako blizu reko in gozd. To je prestiž, ki se ga zavedam in mogoče tudi zaradi tega ne pogrešam podeželja,« dodaja Pečnikova. »Imamo srečo, da je v Celju zraven mestnega jedra čudovit gozd. To je izjemno,« pripomi Bojčevski.

Najljubše lokacije sogovornikov so: Mestni gozd z razglednim stolpom, sprehodi ob Savinji, Osrednja knjižnica Celje, Umetniška četrt (U4), Kino Union, stare zgradbe, ozke ulice mesta ...

Kot vsa mesta in kraji tega sveta ima tudi Celje slabosti. Eno izmed njih je mrtvilo po osmi zvečer. Številni lokali imajo kratek odpiralni čas in ljubitelji nočnih ur mesta ne izberejo za vstop v jutranje ure.

Če je bilo mestno jedro nekoč nakupovalno središče, je v zadnjem času opaziti zapiranje trgovin in različne ponudbe. Žal se je težišče nakupov preselilo v večja nakupovalna središča, ki so postala stičišče srečevanj. »Mislim da bi bilo lepo, če bi bili ljudje v mestu še bolj povezani, ne glede na osebna prepričanja,« pripomni Goran Bojčevski. Množica neznancev, ki dnevno migrira v mestno središče in zaseda parkirišča,

je trn v peti lokalcev. Kot tudi prišleki, ki kalijo mestni mir in za sabo po ulicah pustijo umazanijo ali vandalizem na mestni infrastrukturi. Nekatere moti vsakodnevna vsiljiva glasbena oprema mestnih ulic, saj da je mesto s svojimi lastnimi zvoki ne potrebuje. »Vedno več je prometa tudi v mestnem središču, avtomobile pogosto parkirajo tudi kar na kolesarskih stezah. Mislim, da bi morala biti mestna straža strožja in pogostejše napisati kazni za razne 'frajerje', ki si urejeno središče razlagajo po svoje,« je kritično dodal Brane Feldin.

A kot je rekel Gregor Videc, ki ne vidi pomanjkljivosti življenja v mestu, je v majhnem mestu, kot je Celje, narava le pet minut stran. Tja gredo meščani pomiriti vroče glave in nemirni duh.

»Zelo sem hvaležna, da je mesto majhno, domače in varno in se lahko moja otroka že od majhnega urita v samostojnosti. Mislim, da smo najboljši ambasadorji mestnega življenja pravzaprav mi, zadovoljni meščani, ki z vsem srcem konzumiramo in soustvarjamo mestni utrip,« zaključijo Nuša Komplet Peperko.

Tržnica in kava v soboto dopoldne. Nujno opravilo.

Najbolj pomembni so ljudje

Z druge strani

Dom ob Savinji Celje s svojo več kot 50-letno tradicijo predstavlja središče celovite oskrbe za starejše občane in živahno skupnost, ki jo soustvarjajo tako stanovalci kot zaposleni. Namen našega delovanja je, da vsak stanovalec najde željeno obliko bivanja v skupnosti in soustvari svojo vizijo življenja v njej. Naše delo je usmerjeno v oskrbo, ki se prilagaja posameznikovim potrebam, željam in spremembam, ki jih prinaša življenje. Zelo pomembno je, da se naše storitve med seboj prepletajo. Tako lahko za občane poskrbimo na različne načine. Prepletenost storitev poudarjamo tudi zato, ker se lahko njihovi uporabniki z domom seznanijo že pred selitvijo, v domačem okolju, in se tako veliko lažje odločijo za selitev.

V celjskem domu živi 265 stanovalcev, ki imajo možnost izbire med različnimi oblikami bivanja. Poleg osnovne oskrbe in zdravstvenih storitev se v domu trudimo ustvariti kar se da domače okolje, v katerem se vsak posameznik počuti sprejetega, cenjenega in koristnega. Zaposleni vsak dan gradimo pristne odnose s stanovalci.

Stanovalce in zaposlene tedensko seznanimo z aktualnimi dogajanjem preko interne televizije Doma ob Savinji Celje in na srečanjih po nadstropjih, ki prav tako potekajo tedensko. Stanovalce sprašujemo po počutju in njihovih potrebah.

Vzdušje v Domu ob Savinji Celje je prijetno. Obiskovalci hitro začutijo toplino in domačnost, ki ju ustvarjajo tako

zaposleni kot tudi stanovalci. Tu se vsakdo počuti kot del velike družine, v kateri je vsak posameznik cenjen in spoštovan. Empatičen odnos do stanovalcev in sodelavcev je zelo pomemben. S privzeto kulturo usklajenih odnosov smo uspešno nadgradili medsebojne odnose ter dosegli pozitivne spremembe in povezanost na vseh ravneh našega delovanja. Delo s stanovalci je mnogo lažje, saj zaradi kulture usklajenih odnosov zaposleni bolje poznajo biografijo vsakega posameznika in tako lažje prepoznajo njegove želje, potrebe, spremembe v vedenju in morebitne spremembe v zdravstvenem stanju. S kulturo usklajenih odnosov se stanovalcu posvetijo bolj celostno.

Zelo dobro deluje naš Dnevni center, ki vsakodnevno sprejema do 30 obiskovalcev: nekateri prihajajo k nam vsakodnevno, drugi občasno, po želji. V Dnevni centru smo ustvarili okolje za raznolike dejavnosti in terapije. Poleg tega smo razvili mrežo storitev v bivalnem okolju, vključno s pomočjo na domu in pomočjo na daljavo, ki starejšim omogočata celostno podporo in skrb v njihovem domačem okolju. V naši neposredni bližini je 27 oskrbovanih stanovanj.

V letu 2022 smo naš dom nadgradili in pridobili 16 postelj, ki so namenjene začasnim namestitvam. Tudi stanovalci, ki pridejo v dom začasno, imajo možnost izbire med različnimi storitvami, s čimer smo zaokrožili pestro ponudbo.

Ob dejstvu, da se prebivalstvo stara, je nujno preseči predsodke o staranju, ki ga pogosto dojemamo kot oddaljenega, dokler se ne zgodi nam ali našim najbližjim. Starost ni le obdobje zdravstvenih izzivov in osamljenosti. Dolgoletne izkušnje pri našem delu s starejšimi kažejo, da se posameznik uspešno stara, če ima svoj prostor v družbi ter ohranja in gradi nove socialne stike. Zavedamo se, kako pomembno je bivanje starejših v urbanem okolju, kjer se čuti utrip zunanjega življenja. Zato se dom sredi mesta, na idilični lokaciji ob reki Savinji, vključuje v okolje na številne načine in je priložnost za medgeneracijsko povezovanje s celjskimi vrtci, osnovnimi in srednjimi šolami, višjimi in visokimi šolami ter fakultetami. Na ta način gradimo mostove med različnimi generacijami in bogatimo življenja naših stanovalcev ter tistih, ki jim namenijo svoj čas in pozornost. To nas navdihuje in spodbuja tudi pri ostalih sodelovanjih v lokalni skupnosti in širše.

Verjamem, da smo s svojim delovanjem ustvarili skupnost, ki je bogata s človeškimi vezmi, razumevanjem in empatijo, ki so ključne sestavine za kakovostno življenje. Naše poslanstvo ostaja osredotočeno na spoštovanje posameznika in na gradnjo pristnih odnosov, ki vsakemu stanovalcu omogočajo, da se počuti cenjenega in sprejetega v svojem Domu ob Savinji v Celju.

Pomlad v Celju

Petek, 29. 3. | 09.00–12.00

Predstavitev javnih služb

12. tradicionalna predstavitev varnostno-obrambno-reševalne strukture v Mestni občini Celje

Ploščad pred I. gimnazijo v Celju

Organizatorji: Mestna občina Celje, I. gimnazija v Celju, Ministrstvo za obrambo RS, Policijska uprava Celje, Poklicna gasilska enota Celje, Civilna zaščita, Zdravstveni dom Celje

Petek, 29. 3. | 13.30

Tradicionalni turnir v malem nogometu

Dvorana Kajuh na I. gimnaziji v Celju

Organizatorji: Mestna občina Celje, I. gimnazija v Celju, Uprava za obrambo Celje

Sreda, 3. 4.–sobota, 6. 4.

35. Mladinski pevski festival

in 27. državno tekmovanje in revija mladinskih pevskega zborov

Celjski dom in Narodni dom, Krekov trg 3 in Trg celjskih knezov 9

Organizatorji: Mestna občina Celje, Zavod Celeia Celje, JSKD

Sobota, 6. 4. | 9.00–11.30

Dan zdravja

Stanetova in Prešernova ulica, Glavni trg

Organizator: Javni zavod Socio, Projektna pisarna Celje Zdravo mesto, Mestna občina Celje

Sreda, 10. 4. | 18.00

140 let poklicnega in strokovnega šolstva v Celju

Modra dvorana Celjskega sejma, Dečkova cesta 1

Organizatorja: Šolski center Celje, Srednja šola za storitveno dejavnost in logistiko

Sreda, 10. 4. | 9.30–15.00

Spoznavaj mojo dobro prakso: Nove vsebine za živahno mesto

Osrednja knjižnica Celje, Muzejski trg 1a

Organizatorja: IPOP – Inštitut za politike prostora in Mestna občina Celje

Četrtek, 11. 4. | 17.00

Letni koncert otroškega in mladinskega pevskega zbora III. osnovne šole Celje

Ob prazniku Mestne občine Celje

Šolsko dvorišče, Vodnikova ulica 4

Organizator: III. osnovna šola Celje

Četrtek, 11. 4. | 19.30

Osrednja slovesnost ob prazniku Mestne občine Celje s podelitvijo najvišjih priznanj

Narodni dom, Trg celjskih knezov 9

Organizator: Mestna občina Celje

Petek, 12. 4. | 16.00

Delavnica za mlade »Pa ki ti živiš?«

Muzej novejšje zgodovine Celje, Prešernova 17

Organizator: Mestna občina Celje

Petek, 12. 4.–sreda, 24. 4.

Festival robotike in umetne inteligence

Povezanost znanosti, gospodarstva in umetnosti

Odprtje: 12. 4. 2024, ob 11. uri

Organizator: Tehnopark Celje

Petek in sobota, 12. in 13. 4. | 9.00–11.00

Spomladanska čistilna akcija okolja

V petek okolice šol in vrtcev, v soboto mestne četrti in krajevne skupnosti

Organizatorja: Mestna občina Celje in Simbio

Petek in sobota, 12. in 13. 4.

Janus festival 2024

Narodni dom, Mestna plaža in Plesni forum Celje

Organizator: Hiša kulture Celje

Sobota, 13. 4. | 16.00

Koncert za kužke – Janus festival 2024

Prvi evropski glasbeni dogodek za pasje ljubljence

Celjski dom in Narodni dom, Krekov trg 3

Organizator: Miha Firšt

Sobota, 13. 4. | 18.00

Odprtje Kioska K67

Pogovor s slovenskim arhitektom Sašo

Janezom Mächtigom, ki je zasnoval Kiosk K67.

Krekov trg

Organizatorji: Mestna občina Celje,

Društvo Tendence, Zavod Celeia Celje

Sobota, 13. 4. | 8.00

Pohod v počastitev praznika

Mestne občine Celje

Zbirno mesto: PGD Zagrad-Pečovnik

Pot: preko Suhega potoka proti Pečovniški koči,

preko Tolstega vrha na Celjsko kočjo in preko

Vipote v Tremerje

Pohod se bo zaključil predvidoma okoli 14.00

Organizator: Kulturno etnološko društvo

Tremerje

Ponedeljek, 15. 4. | 17.30

Tretjih deset let: praznovanje

30. obletnice delovanja Univerze

za tretje življenjsko obdobje

Celjski dom, Krekov trg 3

Organizator: Osrednja knjižnica Celje

Torek, 16. 4. | 18.00

50-letnica Tedna domačega filma Celje

Študijska čitalnica Osrednje knjižnice Celje,

Muzejski trg 1a

Organizator: Osrednja knjižnica Celje

Petek, 19. 4. | 11.00

Odprtje razstave o Ottu von Habsburgu

Knežji dvor, Trg celjskih knezov 8

Organizatorja: Mestna občina Celje in

Pokrajinski muzej Celje

Petek, 19. 4. | 17.30

Dobrodelni koncert Nekaj sije v nas ljudeh

Narodni dom, Trg celjskih knezov 9

Organizator: ŠC Celje, Srednja šola za kemijo, elektrotehniko in računalništvo

Nedelja, 21. 4. | 11.00

Pevski sprehod

V sklopu projekta Vseslovensko petje s

srci in Mladinskega pevskega festivala

Staro mestno jedro Celja,

začetek na Glavnem trgu

Četrtek, 25. 4. | 17.00

Slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju

Park svobode

Organizator: Mestna občina Celje

Četrtek, 25. 4. | 18.00

Odprtje Fotohiše Pelikan

Fotohiša Pelikan, Razlagova 5

Organizator: Muzej novejšje zgodovine Celje

Petek, 26. 4. | 18.00

Odprtje razstave za mednarodni

urbanistični natečaj Europan 17

Likovni salon, Trg celjskih knezov 9

Organizator: Mestna občina Celje

Petek, 26. 4. | 19.00

Koncert Pesem upora

Ob prazniku MOC, dnevu upora proti okupatorju in 20-letnici vstopa v EU

Narodni dom

Organizatorji: Društvo GCC, Mestna občina Celje

in Zveza borcev za vrednote NOB

Celje praznuje! Pridi na zvezdo

Četrtek, 11. 4.

10.00–19.30

**Na zvezdi v
središču mesta**

10.00–12.00

Raziskujemo
Mini kostumirano
vodstvo (za vnaprej
dogovorjene skupine)

12.00–15.00

Muziciramo!

15.00–16.30

Plešemo!

16.30–17.30

Pojemo!

17.30–19.00

Koncertiramo!

19.00–19.30

Praznujemo!

Organizatorji: Celjski mladinski center, Glasbena šola Celje, JSKD – OI Celje, Mestna občina Celje, Vocal BK Studio, Zavod Celeia Celje.

Celje praznuje

Praznik Mestne občine Celje 11. april

Celje praznuje! Pridi na zvezdo

10.00–12.00
Raziskujemo
*Mini kostumirano
vodstvo za vnaprej
dogovorjene skupine*

12.00–15.00
Muziciramo!

15.00–16.30
Plešemo!

16.30–17.30
Pojemo!

17.30–19.00
Koncertiramo!

19.00–19.30
Praznujemo!

